

Veliko je zadovoljstvo čuti priču „iz prve ruke“ o Poljoprivrednom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, uz Filozofski fakultet najstarijoj visokoobrazovnoj ustanovi u Vojvodini, koja je počela sa radom 20. novembra 1954. godine. Mi smo imali tu čast da o Poljoprivrednom fakultetu, njegovom razvoju, sadašnjem trenutku i planovima za budućnost, saznamo od prvog čoveka ovog fakulteta prof. dr Milana Popovića.

Novoizabrani dekan Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu, završio je 1975. godine hemiju na Prirodno matematičkom fakultetu, bliža orijentacija ili usmerenje, kako u nastavi tako u istraživačkom radu - biohemija, u kojima je postigao značajne rezultate, magistar od 1983., doktor od 1988, redovni profesor, a potom u prethodnom mandatu i prodekan za finansije. No, naš sagovornik nije želeo da stavlja sebe u prvi plan, već fakultet na čijem je čelu:

-Priča o Poljoprivrednom fakultetu je priča o instituciji koja je odavno prevazišla granice naše zemlje, pre svega po renomeu rezultata do kojih je došla za svojih nepunih 60 godina trajanja, rezultata koje su postigli naši uvaženi profesori, naučni radnici, agronomi, koji su znanje stečeno na ovom fakultetu prneli širom zemlje i daleko izvan granica naše zemlje - rekao je profesor Popović i nastavio u jednom dahu:

-Naš prioritet danas jeste, a sledićemo ga i u budućnosti, kvalitet nastave, obazovanja i znanja koje agronomi sa našeg fakulteta završetkom studija ponesu. Obaveza svakog profesora, saradnika, svakog učesnika u nastavnom procesu jeste da na najbolji mogući način održava nastavu i studentima saopštava najnovija znanja iz oblasti koja im predaje i za koja je zadužen. Kvalitet nastave zahteva i odgovarajuće, vrhunske uslove koje treba obezbediti nastavnicima i saradnicima i našim studentima, što mi i činimo u granicama datih mogućnosti. Mogu slobodno da kažem, često i izvan tih mogućnosti. Generalno, možemo biti zadovoljni onim što fakultet predstavlja danas, instituciju od nacionalnog značaja, i zbog toga što je dao nemerljiv doprinos razvoju poljoprivrede u Vojvodini, a zatim i čitavoj Republici i izvan granica naše zemlje. Sa ovog fakulteta je do sada izašlo blizu 10.000 diplomiranih inženjera-agronoma, blizu 1.000 magistara nauka, oko 700 doktora nauka i oko 300 mastera, koji se obrazuju po novom tzv. Bolonjskom programu obrazovanja.

-Dve najvažnije stvari za čoveka su zdravlje i hrana. O zdravlju se brine lekar, a o hrani agronom. Tu poruku shvatili su i razumeli mladi, i ove godine su u velikom broju pohrlili da budu studenti našeg fakulteta. Nažalost, naše su upisne kvote ograničene i nismo mogli svima izaći u susret, a da je to bilo moguće, bilo bi znatno više studenata prve godine. To njihovo interesovanje je dobar znak i za naš fakultet i za nastavni kadar na fakultetu, ali i velika obaveza da tim studentima priredimo i stvorimo najbolje moguće uslove kako bi opravdali očekivanja i nadu, zbog kojih su i došli. Pored obrazovanja, najvažnija nam je naučna delatnost. Zapravo

nauka i obrazovanje moraju uvek ići jedno sa drugim i jedno bez drugog ne može. I zato je nauka, taj naš drugi važan zadatak, kojem su posvećeni naši nastavnici i saradnici, uslov našeg opstanka i bavljenja ovim poslom. Mi danas na našem fakultetu imamo blizu 80 nacionalnih projekata, finansiranih od strane Ministarstva nauke, Pokrajinskog sekretarijata ili lokalne zajednice, a isto tako učestvujemo u 40-tak međunarodnih projekata različitog nivoa: od SP7, IPA projekata, Tempus projekata itd. To samo govori da su naši nastavnici i saradnici dobro razumeli i shvatili poruku da pored nacionalnih projekata, koji su po tradiciji bili naše opredeljenje, moramo aplicirati za međunarodne projekte i da će to biti mnogo važnije, pogotovo za budućnost. Naprosto, zbog datih signala da će u budžetu biti sve manje sredstava za nauku, a da bi je mogli razvijati i baviti se njome, morali smo konkurisati na međunarodnim projektima. Mi smo trenutno zadovoljni brojem ostvarenih projekata iz budžeta evropskih fondova, ali sledeći korak jeste da idemo na projekte sa višim budžetom. Do sada su to bili uglavnom niskobudžetni projekti, ali dobro je što smo prošli neku „drugiu ligu“ i sada moramo konkurisati za „prvu ligu“, a to su projekti visokog budžeta. Ako tu ostvarimo određene rezultate, onda će to biti značajan iskorak napred, jer će nam dati mogućnosti da opremamo naše naučno istraživačke laboratorije i time sebi otvorimo mogućnost za kvalitetniji naučno-istraživački rad. Svakako, na taj način daćemo šansu i našim studentima da spoznaju karakter i elemente te vrhunske nauke koja se dešava i odvija u evropskim zemljama. Tako ćemo stvoriti uslove da to može biti ostvarljivo i kod nas.

Dr Popović napominje da dobrog agronoma nema bez dobre prakse.

-To je naša krilatica i to nam je uvek prvo pitanje, kada govorimo o uspešnosti i povećanju kvaliteta nastave: Kakva nam je praksa? Pokušavamo da upravo praksa bude jedan od važnih, ako ne i najvažniji element u stručnom delu obrazovanja naših studenata i mi se trudimo da to maksimalno ispoštujemo, bilo da su to farme, vinogradi, voćnjaci itd. Raspadom bivše Jugoslavije, stvorile su se neke druge okolnosti koje nam, da budem iskren, nisu išle na ruku. Nekada smo imali velike poljoprivredne sisteme, sa kompletnom stočarskom i ratarskom proizvodnjom. Danas pokušavamo da nađemo pristup postojećim oglednim dobrima bez obzira u čijem su vlasništvu, nažalost, uglavnom su u privatnom vlasništvu, tako da nam sada predstoji napor da sklapamo određenu saradnju sa privatnim kompanijama i farmama kako bi naši studentima obezbedili dobru praksu. Na pojedinim studentskom prigramima, kao što su vinogradarstvo, voćarstvo, zaštita, ratarstvo, to nije problem. Veliki je, pak, preoblem sa studentima veterinarske medicine, studentskim programom koji zahteva klinike, velika ulaganja i za koji nažalost još nismo potpuno rešili pitanje prakse, iako smo na pragu da ga rešimo. Veterina na fakultetu postoji već deset godina i za protekli period nismo adekvatno i na zadovoljavajući način stvorili prave uslove za praktičnu nastavu.

Naš sagovornik kaže da dobar deo studenata upisuje Poljoprivredni fakultet motivisan time da već imaju neke preduslove da se bave poljoprivredom iz bilo kog domena, te da će edukacijom steći nova znanja, koja će doprineti poboljšanju i unapređenju kvaliteta njihovog rada i razvija.

-To je samo jedan od motiva, razloga, zbog čega mladi ljudi žele da upišu naš fakultet, posebno što su sada širom otvorena vrata privatnom biznisu, u čemu mnogi vide svoju šansu. A da je Poljoprivredni fakultet postao vodeća visokoobrazovna institucija u oblasti poljoprivrede, zvanično je potvrdio i Nacionalni savez za akreditaciju, koji je pre nedelju dana ocenjivao naš kvalitet rada. Oni su obavili inspekcijski uvid u kvalitet našeg rada na svim nivoima, počev od osnovnih uslova, prostora, opreme, postojećih akata, rezultata do kojih smo došli, broja studenata, broja diplomiranih, akademika koji su izašli sa ovoga fakulteta, tako da Poljoprivredni fakultet u Novom Sadu može sa pravom da ponese taj atribut najuticajnije i najvažnije institucije

u oblasti visokog obrazovanja u zemlji. Mi to jesmo u zemlji, ali hoćemo da budemo prepoznatljivi i najbolji i u okruženju. Kada se nađemo sa našim kolegama na nekim kongresima i konferencijama, bilo gde u svetu, a skoro je to bilo u Belgiji, na Univerzitetu u Gentu, na sastanku dekana i rektora poljoprivrednih fakulteta evropske regije, imali smo zadovoljstvo da čujemo lepe priče o novosadskom Poljoprivrednom fakultetu, pre svega naših kolega iz okruženja. Mi hoćemo i želimo da budemo veoma primećeni i prepoznati i u Evropi i to je naš cilj.

Ono što još želimo da uvedemo i da se iz godine u godinu ponavlja, da za Dan fakulteta promovišemo naše najbolje studente, najpre najbolje u generaciji, a onda po studijskim godinama i po studijskim programima. Ove godine smo, po prvi put, promovisali najboljeg studenta u generaciji i ponudili smo joj, u pitanju je devojka, da ostane da radi na fakultetu. Namera nam je da to postane praksa.

Funkciju dekana shvatam kao jedan timski projekat, najveći u karijeri i izuzetno mi je zadovoljstvo da u tom timu zajedno sa mnom, u ostvarenju svih ovih ciljeva kojima težimo, učestvuju moji saradnici. Na prvom mestu su to mladi, ambiciozni, energični ljudi koji žele da na ovom fakultetu urade nešto dobro. Tu su prodekani za nastavu: prof. dr Lazar Savin, prodekan za nauku i međunarodnu saradnju, prof. dr Branko Čupina i prodekan za finansije prof. dr Dragan Glamočić. Trudimo se, nastojimo, da što više doprinesemo razvoju u svim oblastima, jer ćemo samo tako biti potpuno zadovoljni, što nam je i cilj – zaključio je prof. dr Milan Popović.